

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Cob/37/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713215236
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Koščo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8713215236.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Košču a členov senátu JUDr. Viery Zolňakovej a JUDr. Milana Majerníka, v právnej veci žalobcu: Železnice Slovenskej republiky, Bratislava v skrátenej forme „ŽSR“, Klemensova 8, 813 61 Bratislava, IČO: 31 364 501, proti žalovanému: BAU land, spol. s r.o., Levočská 2, 058 01 Poprad, IČO: 31 687 539, zastúpenému JUDr. Mikulášom Buzgóom, advokátom, Štúrova 20, 040 01 Košice, IČO: 31 955 088, o zaplatenie 1.469,35 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 18Cb/19/2014-137 zo dňa 12.12.2017, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Sporovým stranám nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol rozsudkom o návrhu žalobcu tak, že:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1.469,35 eur s 8,5 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 1.206,97 eur od 3.5.2013 do zaplatenia a zo sumy 262,38 eur od 25.7.2013 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

III. Súd návrh žalovaného na prerušenie konania zamietá.“

2. Žalobca žalobou zo dňa 18.10.2013 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu sumy 1.469,35 eur s 8,5 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 1.206,97 eur od 3.5.2013 do zaplatenia a zo sumy 262,38 eur od 25.7.2013 do zaplatenia, z dôvodu, že na základe Nájomnej zmluvy zo dňa 20.7.2000 nebol uhradený prenájom plochy zapísanej na LV č. XXX, k. ú. H., časť parcely č. XXXX/XX o výmere 364 m², parc. č. XXXX/XX o výmere 261 m² za obdobie od 1.4.2013 do 30.6.2013 a časť za mesiac júl 2013.

3. Žalovaný namietal uplatnený nárok z dôvodu, že žalobca nie je vlastníkom predmetných nehnuteľností a žiadal nepokračovať v konaní vzhľadom na konanie pred Ústavným súdom SR a rozhodnutia ESLP a žiadal konanie prerušiť.

4. Súd prvej inštancie posúdil žalobu ako dôvodnú a opodstatnenú, nakoľko sa stotožnil s tvrdeniami žalobcu, že na základe uzavretej zmluvy vzniklo žalobcovi právo na zaplatenie nájomného v zmysle predložených faktúr. Vlastníctvo predmetných nehnuteľností je nesporné s poukazom na rozhodnutie Okresného súdu Poprad vo veci sp. zn. 21C/84/2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove

sp. zn. 2Co/98/2013. Obrana žalovaného a návrh na prerušenie konania z vyššie uvádzaných dôvodov nebola nijakým spôsobom preukázaná a odôvodnená, preto súd tento návrh zamietol. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by žalobcovi nevzniklo právo na zaplatenie istiny za uplatnené obdobie a že by nebol v spore aktívne legitimovaný, preto v celosti ohľadom istiny žalobe vyhovel. Rozhodol v zmysle návrhu žalobcu aj o uplatnených úrokoch z omeškania, pretože nebola zaplatená dohodnutá cena nájmu v dohodnutej lehote splatnosti a žalovaný sa tak dostal do omeškania.

5. Právne odôvodnil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie ust. § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, § 663 Občianskeho zákonníka, § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka a poukázal na uzavretú Nájomnú zmluvu č. 848174031-2-2000 zo dňa 20.7.2000, k ukončeniu ktorej došlo dňa 20.7.2013.

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný. Uviedol, že požiadal súd o prerušenie konania z dôvodu podanej sťažnosti na ESLP dňa 6.10.2017. Má za to, že Slovenská republika prestala byť vlastníkom sporných nehnuteľností a Železnice Slovenskej republiky (ďalej „ŽSR“) prestali byť správcom takého majetku. Má za to, že doposiaľ o vlastníckom práve Okresným súdom Poprad ani Krajským súdom v Prešove rozhodnuté nebolo. Uviedol, že pojednávania dňa 14.11.2017 sa nezúčastnil preto, že nemal vedomosť o tom, že písomný návrh na prerušenie konania nebude súdom akceptovaný a že teda dôjde k odročeniu pojednávania. Uviedol, že mienil predložiť súdu sťažnosť podanú na ESLP zo dňa 6.10.2017.

8. Ďalej uviedol, že súd prvej inštancie sa námietkami žalovaného nezaoberal a zotrval na tom, že žalobca od 31.12.1977 nie je správcom nehnuteľností vo vlastníctve Slovenskej republiky. Žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že konanie sp. zn. 21C/84/2011 o určenie vlastníckeho práva bolo právoplatne ukončené rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/98/2013, keď Krajský súd v Prešove potvrdil vo výroku o zamietnutí žaloby o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, okrem iného, aj k parcelám KN 2462/14, KN 2462/15 zapísaných na LV č. XXX v prospech ŽSR rozhodnutie Okresného súdu Poprad zo dňa 15.11.2012 a rozhodol, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX sú vo vlastníctve SR a v správe ŽSR. Žalovaný nepodal dovolanie proti rozhodnutiu Krajského súdu v Prešove, podal iba opakované podnety na Generálnu prokuratúru SR, ktoré boli odložené. Žalovaný podal aj ústavnú sťažnosť a táto bola zamietnutá uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 40/2017 zo dňa 19.1.2017. Uviedol, že žalovaný neuviedol to, že počas celej doby konania pred ústavným súdom ako aj konania vo veci sp. zn. 21C/84/2011 ako aj následne, bolo konanie vo veci sp. zn. 18Cb/19/2014, t.j. o zaplatenie 1.469,35 eur s príslušenstvom prerušené. Pojednávanie bolo následne určené na deň 14.11.2017, pričom žalovaný mal podať sťažnosť na ESLP v Štrasburgu dňa 6.10.2017. Dňa 13.11.2017, t. j. jeden deň pred pojednávaním podal žalovaný návrh na Okresný súd Poprad o prerušenie konania. Žalobca má za to, že o vlastníctve bolo právoplatne rozhodnuté. Žalovaný v zákonom stanovenej lehote sa nedomáhal a nevyužil možnosť domáhať sa svojich práv cestou Najvyššieho súdu SR, resp. cestou Ústavného súdu SR a o vlastníctve predmetných nehnuteľností rozhodol príslušný krajský súd a toto rozhodnutie je právoplatné, vykonateľné a právne záväzné. Žalobca má za to, že podací lístok preukazujúci zaslanie podania na ESLP bez preukázania obsahu podania nie je dôvod ani na prerušenie konania. Žalovaný mal tak možnosť a mohol za zúčastniť pojednávania, ktoré bolo stanovené na deň 14.11.2017. Súd prvej inštancie tak postupoval správne, keď rozhodol, že vlastníctvo nehnuteľností - parc. č. 2462/14 a 2462/15, zapísaných na LV č. XXX, k. ú. H., považuje za nesporné, s poukazom na právoplatné a vykonateľné rozhodnutie Okresného súdu Poprad sp. zn. 21C/84/2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/98/2013 zo dňa 26.5.2014. Žiadal preto, aby odvolací súd zamietol odvolanie žalovaného ako nedôvodné a rozhodnutie Okresného súdu Poprad č. k. 18Cb/19/2014 zo dňa 12.12.2017 ako vecne správne potvrdil.

10. K vyjadreniu žalobcu sa opätovne vyjadril žalovaný, ktorý v tomto vyjadrení poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/22/2017 v inom konaní so ŽSR. Zotrval na svojom stanovisku. Taktiež podrobne popísal skutkový stav.

11. K uvedenému sa žalobca už nevyjadril.

12. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP (Civilný sporový poriadok, zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej iba „CSP“, platný od 1.7.2016) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa zásad uvedených v ust. § 379 a násl. CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP (a contrario) a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

13. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd konštatuje, že sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a pre zdôraznenie správnosti dodáva nasledovné:

14. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

15. Podľa § 470 ods. 2, prvá veta, CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

16. Uvedené ust. § 470 ods. 1, 2 CSP, ktoré sú intertemporálnym ustanovením prijatým v súvislosti s nadobudnutím účinnosti CSP treba aplikovať ako uvedenú normu aktuálne aj na konania, ktoré začali plynúť dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Každopádne však treba procesné účinky realizovaných úkonov pred dňom účinnosti tohto zákona posudzovať aj v súvislosti s právnou úpravou, ktorá platila v čase ich realizácie. Uvedené má význam aj z pohľadu aplikácie tých ustanovení O.s.p. (Občiansky súdny poriadok, zákon platný do 30.6.2016), ktoré aplikoval súd prvej inštancie v súvislosti s realizáciou dokazovania a prijatými skutkovými závermi.

17. Odvolací súd sa stotožňuje aj s výrokom č. III. súdu prvej inštancie, ktorým návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol. Má za to, že súd prvej inštancie správne a zákonne rozhodol ak návrhu žalobcu na prerušenie konania nevyhovet, s prihliadnutím, že toto konanie už bolo prerušené a súd prvej inštancie pokračoval v konaní, až keď dôvod prerušenia konania pominul, pretože došlo k právoplatnému skončeniu veci (o určenie vlastníckeho práva). Dôvody pre ďalšie prerušenie konania aj vzhľadom na obštrukčné postupy žalovaného ani odvolací súd nevzhladol. Preto aj v tejto časti sa stotožňuje s dôvodmi uvádzanými súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku.

18. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v preskúmanej veci dostatočne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a návrh žalobcu aj správne právne posúdil.

19. Odvolací súd konštatuje v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ňu odkazuje.

20. Súčasne odvolací súd preskúmal i námietky vyjadrené v odvolaní žalovaného a po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné, pretože v konečnom dôsledku nemôžu prívodiť zmenu zisteného skutkového i právneho stavu.

21. Odvolací súd sa stotožňuje aj s výrokom súdu prvej inštancie v časti o trovách konania, (výrok č. II.), ktorý považuje za vecne správny.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP a vyslovil, že sporovým stranám nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Vychádzal zo zistenia, že v odvolacom konaní žalovaný úspešný nebol, úspešný žalobca si trovy konania neuplatnil, a preto odvolací súd vyslovil, že sporovým stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).